

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018r.

sprawy **J. D.**

skazanego z art. 200 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G. V Wydział Karny Zamiejscowy w R.

z dnia 4 czerwca 2018r., sygn. akt V.2 Ka [...] utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Rejonowego w R. z dnia 9 stycznia 2018r., sygn. akt III K [...]

postanowił:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. G. – Kancelaria Adwokacka w R. – jako obrońcy z urzędu, kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie wskazanym w art. 535 § 3 k.p.k.

Zarzuty w niej podniesione nie spełniają wymogów przewidzianych dla skargi kasacyjnej, które określa przepis art. 523 § 1 k.p.k.

Treść samej skargi, tak samych jej zarzutów, jak i argumentów przywołanych na ich uzasadnienie, pozwala wnioskować o tym, że skarżący mylnie odczytuje

funkcje i cele kasacji jako nadzwyczajnego środka zaskarżania. Nie można bowiem zapominać, że kasacja przysługującego stronom tylko od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie (art. 519 k.p.k.).

Nie jest zatem kasacja trzecią instancją, której funkcja sprowadza się do powielenia zwykłej kontroli odwoławczej. Oczywiście można w kasacji podnosić zarzuty, które dotyczą wyroku sądu I instancji, ale warunkiem ich skuteczności jest równoczesne wykazanie sposobu przeniknięcia tych uchybień do wyroku sądu odwoławczego (przywołaniem: konkretnych naruszonych przez sąd odwoławczy przepisów i stosownej odnoszącej się do tej zaszłości argumentacji), ewentualnie poprzez podniesienie zarzutu o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej – art. 439 k.p.k.

Tych wszystkich wymogów ustawowych nie spełnia kasacja obrońcy skazanego J. D.. Sąd Odwoławczy nie mógł bowiem naruszyć żadnego ze wskazanych w niej przepisów, skoro żadnego z nich nie stosował.

Zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne. Taka zaś sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Podobnie art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed Sądem II – instancji stanowią podstawę rozstrzygnięcia tego sądu. Natomiast art. 424 k.p.k. określa wymogi jakie powinno spełniać uzasadnienie wyroku sporządzone przez sąd I – instancji, nie zaś wymogi uzasadnienia orzeczenia kończącego, wydane przez sąd odwoławczy.

Jednocześnie skarżący nie stawia Sądowi Okręgowemu zarzutu naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. lub 457 § 3 k.p.k., które wskazywałyby na wadliwość kontroli instancyjnej.

W tej sytuacji, już jedynie marginalnie odnosząc się do zarzutu jakoby „zeznania pokrzywdzonego K. H. różniły się diametralnie na poszczególnych etapach postępowania i w tym kontekście powinny być przez Sąd orzekający w sprawie oceniane ze szczególną ostrożnością”, należy wskazać, że, co wynika z akt sprawy, małoletni pokrzywdzony był przesłuchiwany w sprawie tylko raz przez sąd w trybie art. 185a k.p.k. (k. 55 – 57 akt), zaś na rozprawie w dniu 28 czerwca

2017 r. Sąd jedynie odtworzył zapis i obraz z przesłuchania małoletniego i odczytał protokół przesłuchania tego świadka (k. 315 – 316).

Trudno zatem uznać, aby w tej sytuacji mogła wystąpić różnica w zeznaniach pokrzywdzonego.

Wszystkie te wskazane powyżej okoliczności spowodowały uznanie oczywistej bezzasadności kasacji obrońcy skazanego J. D..

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację majątkową, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.